

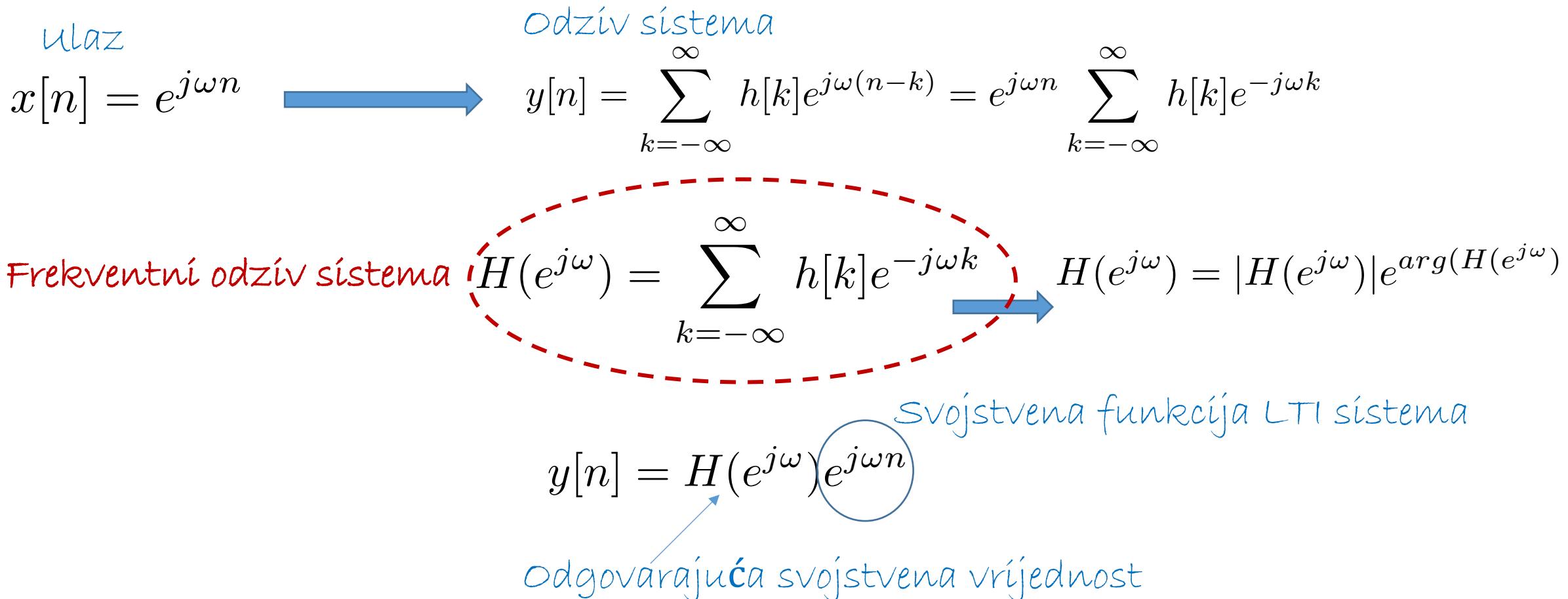
ANALIZA VREMENSKI- DISKRETNIH SISTEMA U FREKVENTNOM DOMENU

Prof. dr. Nermin Suljanović

- Digitalna obrada signala –

Svojstvene funkcije LTI sistema

- Razmotrimo odziv sistema na kompleksnu eksponencijalnu sekvencu:

Sistem koji unosi idealno kašnjenje

Sistem

$$y[n] = x[n - n_d] \longrightarrow x[n] = e^{j\omega n} \Rightarrow y[n] = e^{j\omega(n - n_d)} = e^{-j\omega n_d} e^{j\omega n}$$

↓

Frekventní odzív $H(j\omega) = e^{-j\omega n_d}$

Drugi način

$$h[n] = \delta[n - n_d] \Rightarrow H(e^{j\omega}) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} \delta[n - n_d] e^{-j\omega n} = e^{-j\omega n_d}$$

$$\boxed{|H(e^{j\omega})| = 1}$$
$$\boxed{arg(H(e^{j\omega})) = -\omega n_d}$$

Generalizacija

- Ako se signal može predstaviti kao linearna kombinacija kompleksnog eksponencijalnog signala u obliku:

$$x[n] = \sum_k \alpha_k e^{j\omega_k n}$$

- odziv LTI sistema je jednak:

$$y[n] = \sum_k \alpha_k H(e^{j\omega_k}) e^{j\omega_k n}$$

- *Ako $x[n]$ možemo predstaviti kao linearu kombinaciju kompleksnih eksponencijalnih sekvenci, tada je odziv moguće odrediti pomoću prethodne jednačine, ako poznajemo frekventni odziv sistema.*

Odziv LTI Sistema na sinusni signal

$$x[n] = A \cos(\omega_0 n + \phi) = \frac{A}{2} e^{j\phi} e^{j\omega_0 n} + \frac{A}{2} e^{-j\phi} e^{-j\omega_0 n}$$

$$x_1[n] = \frac{A}{2} e^{j\phi} e^{j\omega_0 n}$$

$$y_1[n] = H(e^{j\omega_0}) \frac{A}{2} e^{j\phi} e^{j\omega_0 n}$$

$$x_2[n] = \frac{A}{2} e^{-j\phi} e^{-j\omega_0 n}$$

$$y_2[n] = H(e^{-j\omega_0}) \frac{A}{2} e^{-j\phi} e^{-j\omega_0 n}$$

$$y[n] = \frac{A}{2} [H(e^{j\omega_0}) e^{j\phi} e^{j\omega_0 n} + H(e^{-j\omega_0}) e^{-j\phi} e^{-j\omega_0 n}]$$

Za realno $h[n]$ vrijedi: $H(e^{-j\omega_0}) = H^*(e^{j\omega_0}) \rightarrow y[n] = A|H(e^{j\omega_0})| \cos(\omega_0 n + \phi + \theta)$

Za idealno kašnjenje od n_d uzoraka: $y[n] = A \cos(\omega_0 n + \phi - \omega_0 n_d) = A \cos[\omega_0(n - n_d) + \phi]$

Razlika u odnosu na vremenski-kontinualne sisteme

- Značajna razlika je u činjenici da je frekventni odziv diskretnih LTI sistema uvijek periodična funkcija frekvencije ω sa periodom 2π .

Zamijenimo ω sa $\omega + 2\pi$

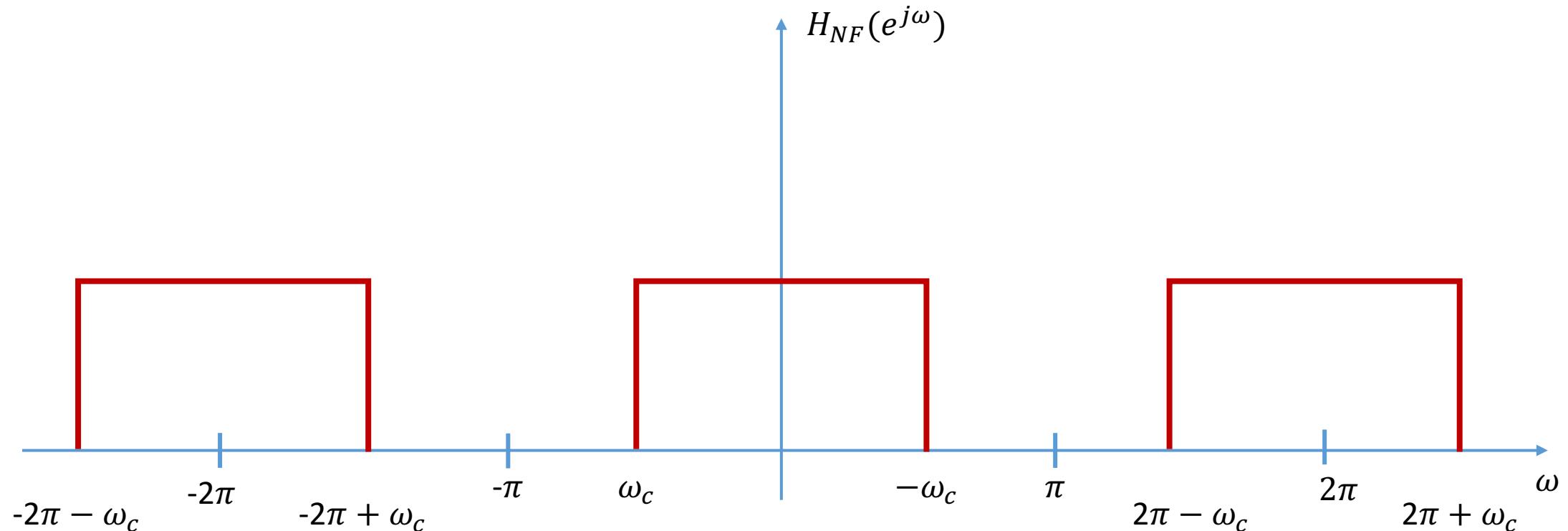
$$H(e^{j(\omega+2\pi)}) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} h[n]e^{-j(\omega+2\pi)n}$$

$$e^{\pm j2\pi k} = 1$$

$$e^{-j(\omega+2\pi)n} = e^{-j\omega n}e^{-j\omega\pi n} = e^{-j\omega n}$$

$$H(e^{j(\omega+2\pi)}) = H(e^{j\omega}) \longrightarrow H(e^{j(\omega+2\pi r)}) = H(e^{j\omega}), r \in \mathbb{Z}$$

Primjer: Idealni NF filter

Primjer: Usrednjavanje u kliznom prozoru

Impulsni odziv

$$h[n] = \begin{cases} \frac{1}{M_1 + M_2 + 1}, & -M_1 \leq n \leq M_2 \\ 0, & \text{za ostalo } n \end{cases}$$

Frekventni odziv

$$H(e^{j\omega}) = \frac{1}{M_1 + M_2 + 1} \sum_{n=-M_1}^{M_2} e^{-j\omega n}$$

Poznata jednakost

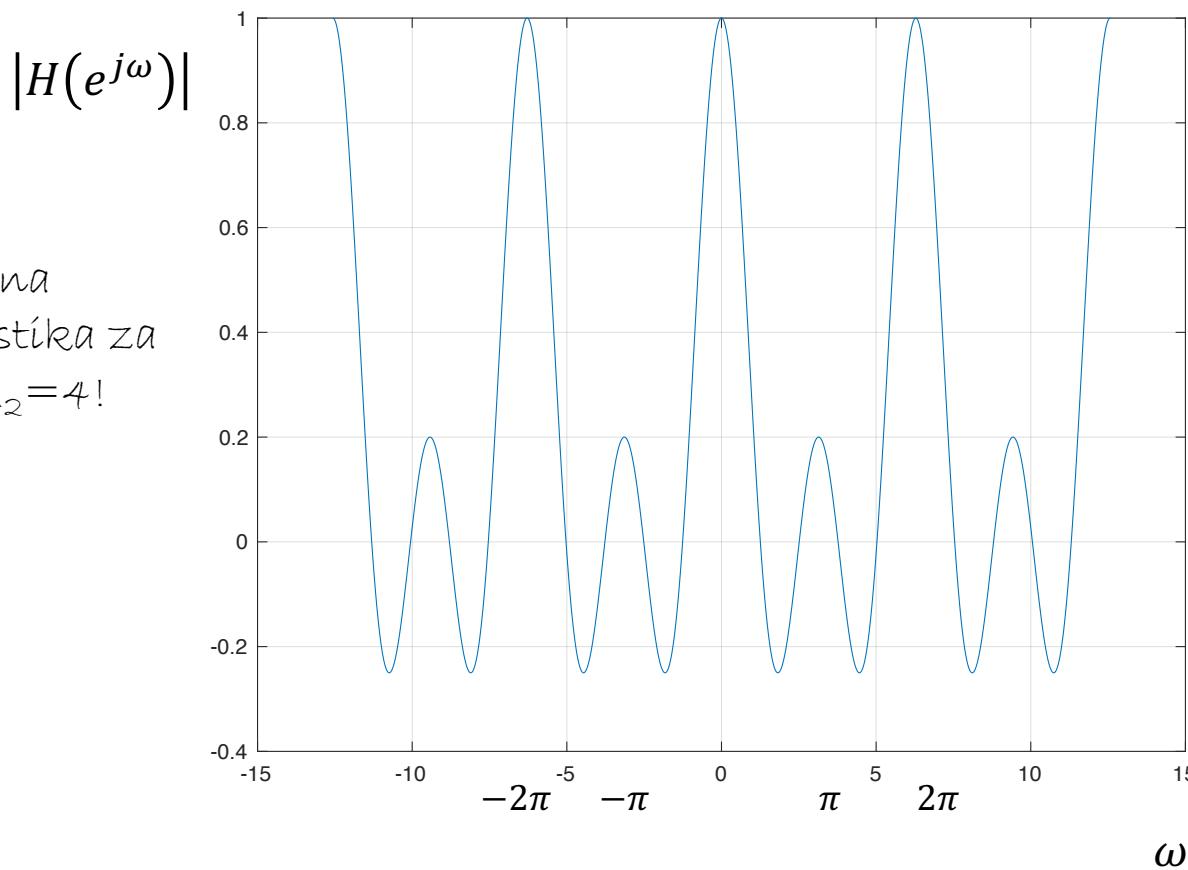
$$\sum_{k=N_1}^{N_2} \alpha^k = \frac{\alpha^{N_1} - \alpha^{N_2+1}}{1 - \alpha}, N_2 \geq N_1$$

$$\begin{aligned} H(e^{j\omega}) &= \frac{1}{M_1 + M_2 + 1} \frac{e^{j\omega M_1} - e^{-j\omega(M_2+1)}}{1 - e^{-j\omega}} \\ &= \frac{1}{M_1 + M_2 + 1} \frac{e^{j\omega(M_1+M_2+1)/2} - e^{-j\omega(M_1+M_2+1)/2}}{1 - e^{-j\omega}} e^{-j\omega(M_2-M_1+1)/2} \\ &= \frac{1}{M_1 + M_2 + 1} \frac{e^{j\omega(M_1+M_2+1)/2} - e^{-j\omega(M_1+M_2+1)/2}}{e^{j\omega/2} - e^{-j\omega/2}} e^{-j\omega(M_2-M_1)/2} \\ &= \frac{1}{M_1 + M_2 + 1} \frac{\sin[\omega(M_1 + M_2 + 1)/2]}{\sin(\omega/2)} e^{-j\omega(M_2 - M_1)/2} \end{aligned}$$

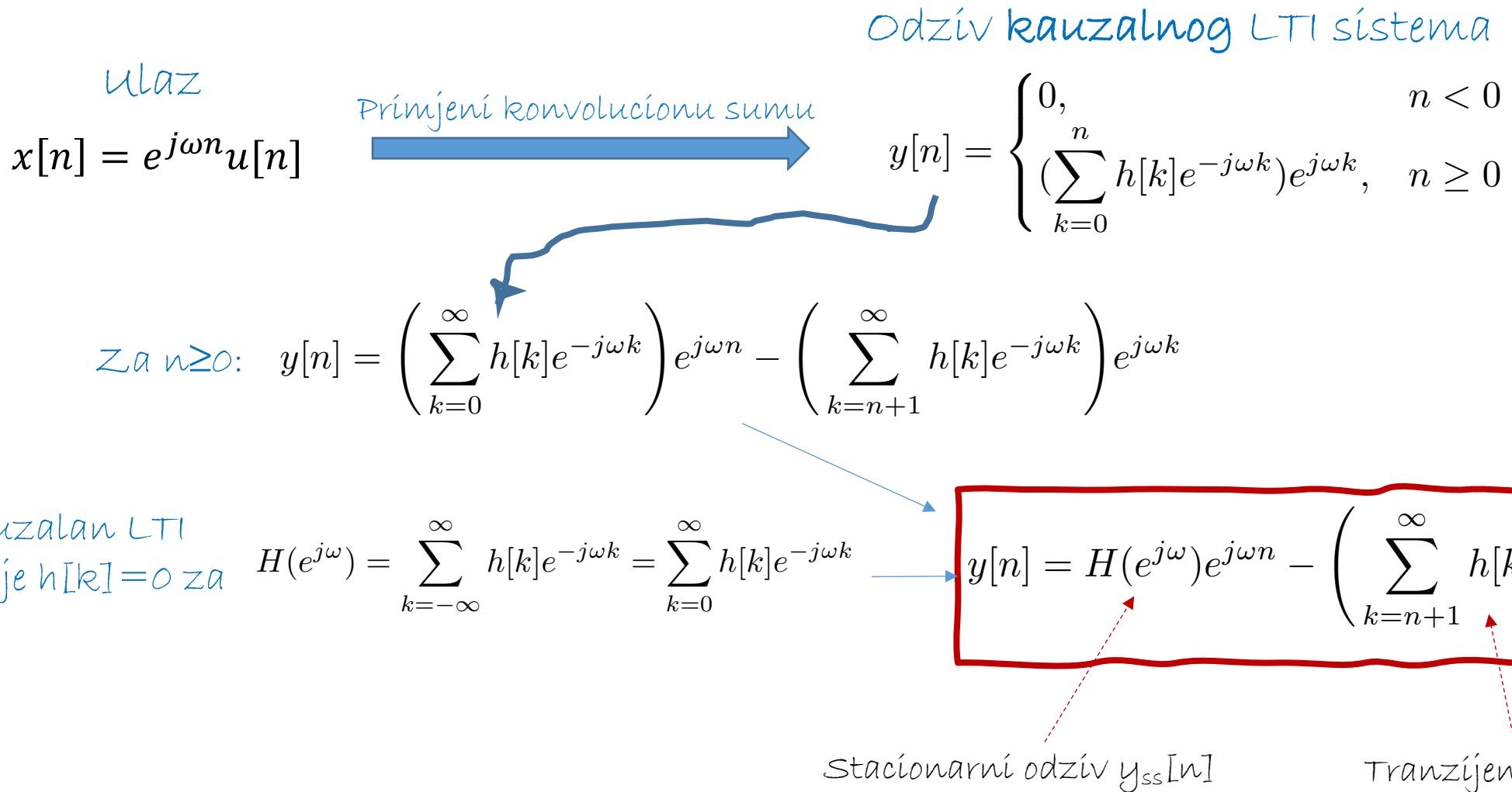
Primjer: Usrednjavanje u kliznom prozoru

Amplitudna karakteristika za $M_1=0$ i $M_2=4$!

Fazna karakteristika je linearna!

Trenutno (iznenadno) dovedeni kompleksni eksponencijalni signal na ulaz

Trenutno (iznenadno) dovedeni kompleksni eksponencijalni signal na ulaz

- Amplituda tranzijentnog odziva je ograničena:

$$|y_t[n]| = \left| \sum_{k=n+1}^{\infty} h[k] e^{-j\omega k} e^{j\omega n} \right| \leq \sum_{k=n+1}^{\infty} |h[k]|$$

- Očigledno je da ako je impulsni odziv konačne dužine, odnosno $h[n] = 0$ osim za $0 \leq n \leq M$, tada je član $y_t[n] = 0$ za $n + 1 > M$ odnosno $n > M - 1$. Tada je:

$$y[n] = y_{ss}[n] = H(e^{j\omega}) e^{j\omega n}, \text{ za } n > M - 1$$

Tranzijenti odziv

- Ako imulsni odziv ima beskonačno trajanje, tranzijentni odziv ne nestaje naglo već polako iščezava ako se uzorci u $h[n]$ približavaju nuli sa povećanjem n . Tada vrijedi:

$$|y_t[n]| = \left| \sum_{k=n+1}^{\infty} h[k] e^{-j\omega k} e^{j\omega n} \right| \leq \sum_{k=n+1}^{\infty} |h[k]| \leq \sum_{k=0}^{\infty} |h[k]|$$

- Tranzijentni odziv je ograničen sumom absolutnih vrijednosti svih uzoraka u impulsnom odzivu.
- Za stabilne sisteme tranzijentni odziv se značajno smanjuje kada $n \rightarrow \infty$.
- Dovoljan uslov da tranzijenti uslov iščezne jeste da je LTI sistem stabilan.

$$|H(e^{j\omega})| = \left| \sum_{k=-\infty}^{\infty} h[k] e^{-j\omega k} \right| \leq \sum_{k=-\infty}^{\infty} |h[k] e^{-j\omega k}| \leq \sum_{k=-\infty}^{\infty} |h[k]| < \infty$$

Fourierova transformacija sekvenca

- Veliki broj sekvenci se može predstaviti pomoću Fourierovog integrala:

$$x[n] = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} X(e^{j\omega}) e^{j\omega n} d\omega \quad \longrightarrow$$

Inverzna Fourierova transformacija,
kao superpozicija beskonačno malih
kompleksnih sinusoida oblika:

$$\frac{1}{2\pi} X(e^{j\omega}) e^{j\omega n} d\omega$$

- pri čemu je:

$$X(e^{j\omega}) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} x[n] e^{-j\omega n}$$

Kompleksan broj

$$X(e^{j\omega}) = X_R(e^{j\omega}) + jX_I(e^{j\omega})$$

$$X(e^{j\omega}) = |X(e^{j\omega})| e^{j \arg X(e^{j\omega})}$$

Fourierova transformacija sekvenca

- Frekventni odziv LTI sistema je Fourierova transformacija impulsnog odziva, te se impulsni odziv može izazvati preko **inverzne Fourierove transformacije**:

$$h[n] = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} H(e^{j\omega n}) e^{j\omega n} d\omega$$

- Frekventni odziv je periodična funkcija, pa je i Fourierova transformacija periodična funkcija sa 2π .
- U nastavku ćemo pokazati da je prethodna jednačina inverzna jednačini koja određuje $H(e^{j\omega})$.

Fourierova transformacija sekvence

- Izraz za $H(e^{j\omega})$ uvrstimo u prethodnu jednačinu:

$$\frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} \left(\sum_{m=-\infty}^{\infty} x[m]e^{-j\omega m} \right) e^{j\omega n} d\omega = \hat{x}[n]$$

- Potrebno je pokazati da je $\hat{x}[n] = x[n]$.

$$\hat{x}[n] = \sum_{m=-\infty}^{\infty} x[m] \left(\frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} e^{j\omega(n-m)} d\omega \right) \quad \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} e^{j\omega(n-m)} d\omega = \frac{\sin \pi(n-m)}{n-m} = \begin{cases} 1, & m = k \\ 0, & m \neq k \end{cases} = \delta[n - m]$$

$$\hat{x}[n] = \sum_{m=-\infty}^{\infty} x[m] \delta[n - m] = x[n]$$

Fourierova transformacija sekvenca

- Kada je $x[n]$ sumabilno, tada $X(e^{j\omega})$ postoji.
- Dovoljan uslov.

$$|X(e^{j\omega})| = \left| \sum_{m=-\infty}^{\infty} x[m]e^{-j\omega m} \right| \leq \sum_{m=-\infty}^{\infty} |x[m]| |e^{-j\omega m}| \leq \sum_{m=-\infty}^{\infty} |x[m]| < \infty$$

Apsolutna sumabilnost za iznenadno dovedeni eksponencijalni signal

$$x[n] = a^n u[n]$$

$$\begin{aligned} X(e^{j\omega}) &= \sum_{n=0}^{\infty} a^n e^{-j\omega n} \\ &= \sum_{n=0}^{\infty} (a^n e^{-j\omega})^n \\ &= \frac{1}{1 - ae^{-j\omega}}, \text{ ako je } |ae^{-j\omega}| < 1 \implies |a| < 1 \end{aligned}$$

uslov absolutne sumabilnosti!

$$\sum_{n=0}^{\infty} |a|^n = \frac{1}{1 - |a|} < \infty, \text{ ako je } |a| < 1$$

Apsolutna sumabilnost

- Dovoljan uslov za postojanje Fourierove transformacije.
- Garantira uniformnu konvergenciju.
- Neke sekvence nisu absolutno sumabilne ali su kvadratno sumabilne.
Tada energija greške teži nuli.

$$X(e^{j\omega}) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} x[n]e^{-j\omega n}$$

$$\sum_{n=-\infty}^{\infty} |x[n]|^2 < \infty \quad \xrightarrow{\hspace{1cm}} \quad X_M(e^{j\omega}) = \sum_{n=-M}^{M} x[n]e^{-j\omega n}$$

$$\lim_{M \rightarrow \infty} \int_{-\pi}^{\pi} |X(e^{j\omega}) - X_M(e^{j\omega})|^2 d\omega = 0$$

Primjer: NF filter

$$H_{lp}(e^{j\omega}) = \begin{cases} 1, & |\omega| < \omega_c \\ 0, & \omega_c < |\omega| < \pi \end{cases}$$

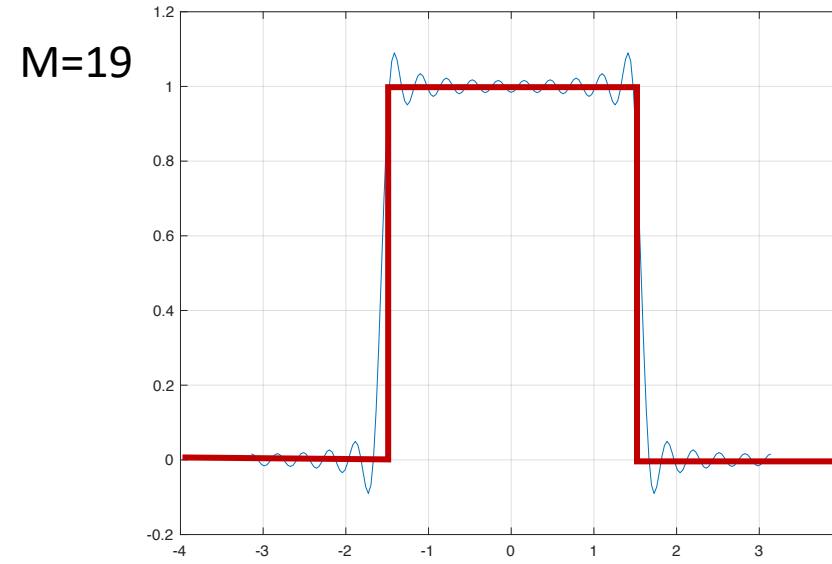
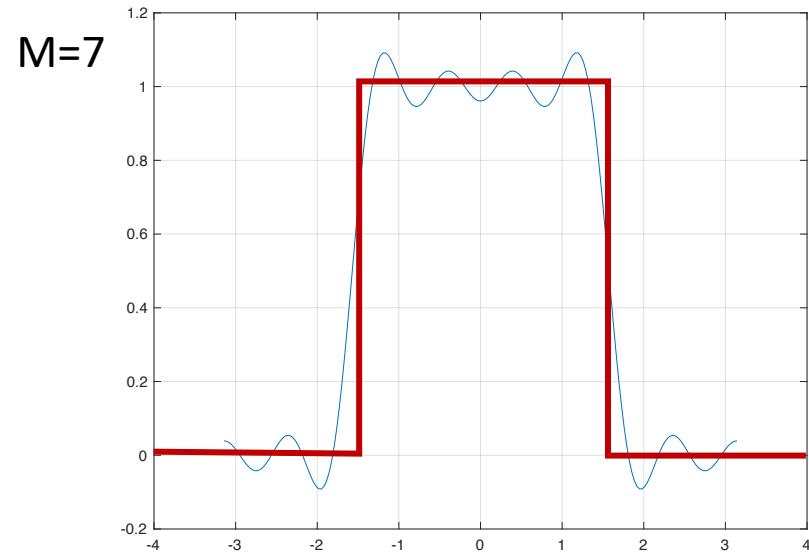
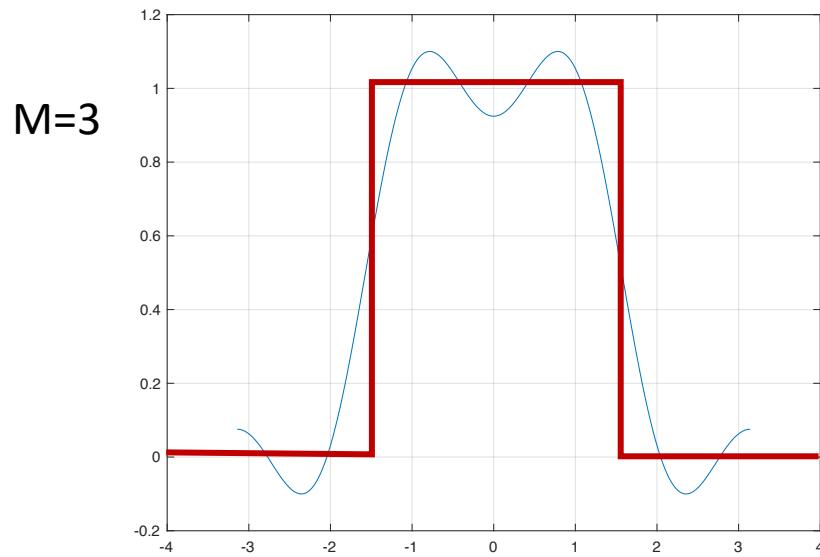
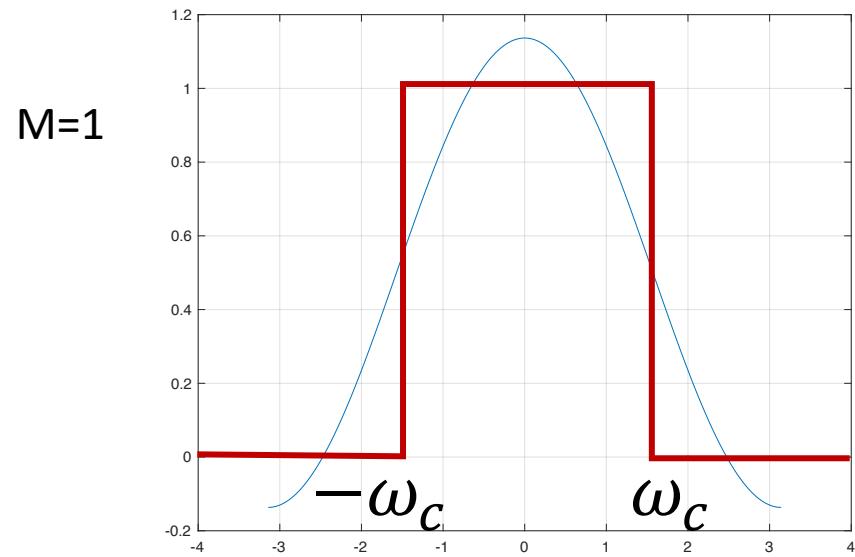
$$\begin{aligned} h_{lp}[n] &= \frac{1}{2\pi} \int_{-\omega_c}^{\omega_c} e^{j\omega n} d\omega \\ &= \frac{1}{2\pi j n} [e^{j\omega n}]_{-\omega_c}^{\omega_c} \\ &= \frac{1}{2\pi j n} (e^{j\omega_c n} - e^{-j\omega_c n}) = \frac{\sin \omega_c n}{\pi n}, \quad -\infty < n < \infty \end{aligned}$$

Uočimo da je $h_{lp}[n] \neq 0$ za $n < 0$, pa je idealni NF filter akauzalan. $h_{lp}[n]$ nije absolutno sumabilno.

Impulsni odziv pada proporcionalno sa $1/n$, kada se n približava beskonačnosti.

Za potrebe analize čemo posmatrati frekventni odziv sa konačnim brojem članova M :

$$H_M(e^{j\omega}) = \sum_{n=-M}^M \frac{\sin \omega_c n}{\pi n} e^{-j\omega n}$$

Fourierova transformacija konstante

- $x[n]=1$ za svako n .
- Sekvenca nije apsolutno sumabilna niti kvadratno sumabilna i izraz

- $$X(e^{j\omega}) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} x[n]e^{-j\omega n}$$

- ne konvergira ni u jednom smislu.
- Međutim, Fourierova transformacija sekvence $x[n]$ je periodična povorka impulse:
  - $$X(e^{j\omega}) = \sum_{r=-\infty}^{\infty} 2\pi\delta(\omega + 2\pi r)$$
  - δ impulse su funkcije kontinualne promjenljive ω i imaju beskonačnu visinu, nultu širinu i jediničnu površinu.

Fourierova transformacija konstante

- Prethodna jednačina zadovoljava inverznu Fourierovu transformaciju:

$$\begin{aligned}x[n] &= \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} X(e^{j\omega}) e^{j\omega n} d\omega \\&= \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} \left(\sum_{r=-\infty}^{\infty} 2\pi\delta(\omega + 2\pi r) \right) e^{j\omega n} d\omega \\&= \frac{1}{2\pi} 2\pi \sum_{r=-\infty}^{\infty} \int_{-\pi}^{\pi} \delta(\omega + 2\pi r) e^{j\omega n} d\omega = 1\end{aligned}$$

Fourierova transformacija kompleksnih eksponencijalnih sekvenci

- Razmatramo sekvencu $x[n]$ čija je Fourierova transformacija periodična povorka δ impulse.

$$X(e^{j\omega}) = \sum_{r=-\infty}^{\infty} 2\pi \cdot \delta(\omega - \omega_0 + 2\pi r)$$

- Očigledno je da vrijedi $-\pi \leq \omega_0 \leq \pi$. Ako izabранo ω_0 ne zadovoljava ovaj uslov, onda postoji ω_0 na datom intervalu jer se impulse periodično ponavljaju sa 2π .
- Do tražene sekvence dolazimo pomoću inverzne Fourierove transformacije.

$$x[n] = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} 2\pi \delta(\omega - \omega_0) e^{j\omega n} d\omega \quad \xrightarrow{\hspace{1cm}} \quad x[n] = e^{j\omega_0 n}, \forall n$$

Fourierova transformacija $u[n]$

$$u[n] = u_1[n] + u_2[n]$$

$$u_1[n] = \frac{1}{2}$$

$$u_2[n] = \begin{cases} \frac{1}{2} & , \text{za } n \geq 0 \\ -\frac{1}{2} & , \text{za } n < 0 \end{cases}$$

$$\delta[n] = u_2[n] - u_2[n - 1]$$

$$F.T.\{\delta[n]\} = 1$$

Fourierova transformacija $u[n]$

$$F.T.u_2[n] - u_2[n - 1] = U_2(e^{j\omega}) - e^{-j\omega}U_2(e^{j\omega}) = U_2(e^{j\omega})[1 - e^{-j\omega}]$$

$$1 = U_2(e^{j\omega})[1 - e^{-j\omega}] \quad \rightarrow \quad U_2(e^{j\omega}) = \frac{1}{1 - e^{-j\omega}}$$

$$\begin{aligned} U_1(e^{j\omega}) &= \frac{1}{2} \sum_{r=-\infty}^{\infty} 2\pi\delta(\omega + 2\pi r) \\ &= \sum_{r=-\infty}^{\infty} \pi\delta(\omega + 2\pi r) \end{aligned}$$

Fourierova transformacija $u[n]$

$$\begin{aligned} U(e^{j\omega}) &= U_1(e^{j\omega}) + U_2(e^{j\omega}) \\ &= \frac{1}{1 - e^{-j\omega}} + \sum_{r=-\infty}^{\infty} \pi\delta(\omega + 2\pi r) \end{aligned}$$

Ovo je drugi primjer sekvence koja nije absolutno sumabilna niti kvadratno sumabilna.

Osobine Fourierove transformacije

- Linearnost
- Pomak u vremenskom i frekventnom domenu
- Inverzija vremena
- Diferenciranje u frekventnom domenu
- Parsevalov teorem
- Konvolucija

Linearnost

Ako je $x_1[n] \xleftrightarrow{F} X_1(e^{j\omega})$, $x_2[n] \xleftrightarrow{F} X_2(e^{j\omega})$ vrijedi:

$$ax_1[n] + bx_2[n] \xleftrightarrow{F} aX_1(e^{j\omega}) + bX_2(e^{j\omega})$$

Pomak po vremenu

$$x[n] \Leftrightarrow X(e^{j\omega}) \quad \longrightarrow \quad x[n - n_d] \Leftrightarrow e^{-j\omega n_d} X(e^{j\omega})$$

Dokaz:

$$x[n] = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} X(e^{j\omega}) e^{j\omega n} d\omega$$

$$\begin{aligned} x[n - n_d] &= \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} X(e^{j\omega}) e^{j\omega(n - n_d)} d\omega \\ &= \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} [e^{-j\omega n_d} X(e^{j\omega})] e^{j\omega n} d\omega \end{aligned}$$

$$e^{j\omega_0 n} x[n] \stackrel{F.}{\Leftrightarrow} X(e^{j(\omega - \omega_0)})$$

Pomak po frekvenciji

$$\begin{aligned} X(e^{j(\omega - \omega_0)}) &= \sum_{n=-\infty}^{\infty} x[n] e^{-j(\omega - \omega_0)n} \\ &= \sum_{n=-\infty}^{\infty} \{e^{j\omega_0 n} x[n]\} e^{-j\omega n} \end{aligned}$$

Inverzija vremena

$$x[n] \Leftrightarrow X(e^{j\omega}) \quad \longrightarrow \quad x[-n] \Leftrightarrow X(e^{-j\omega})$$

Za relane signale:

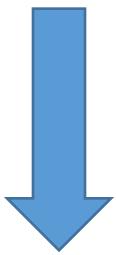
$$x[-n] \Leftrightarrow X^*(e^{j\omega})$$

Diferenciranje u frekventnom domenu

$$x[n] \xleftrightarrow{F.} X(e^{j\omega}) \quad \xrightarrow{\hspace{1cm}} \quad nx[n] \xleftrightarrow{F.} j \frac{dX(e^{j\omega})}{d\omega}$$

Parsevalov teorem

$$x[n] \xleftrightarrow{F.} X(e^{j\omega})$$

$$E = \sum_{n=-\infty}^{\infty} |x[n]|^2 = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} |X(e^{j\omega})|^2 d\omega$$

Spektralna gustine energije signala

Konvolucija

$$x[n] \xleftrightarrow{F} X(e^{j\omega}), h[n] \xleftrightarrow{F} H(e^{j\omega}) \quad x[n] = e^{j\omega n} \implies y[n] = H(e^{j\omega})e^{j\omega n}$$

$$x[n] = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} X(e^{j\omega})e^{j\omega n} d\omega$$

$$= \lim_{\Delta\omega \rightarrow 0} \frac{1}{2\pi} \sum_k X(e^{jk\Delta\omega})e^{jk\Delta\omega} \Delta\omega$$

$$y[n] = \lim_{\Delta\omega \rightarrow 0} \frac{1}{2\pi} \sum_k H(e^{jk\Delta\omega})X(e^{jk\Delta\omega}e^{jk\Delta\omega n} \Delta\omega)$$

$$= \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} H(e^{j\omega})X(e^{j\omega})e^{j\omega n} d\omega \longrightarrow Y(e^{j\omega}) = H(e^{j\omega})X(e^{j\omega})$$

Vremensko kašnjenje kao poseban slučaj konvolucije

$$\delta[n - n_d] \xrightarrow{F.T.} e^{-j\omega n_d}$$

$$h[n] = \delta[n - n_d] \implies y[n] = x[n] * \delta[n - n_d] = x[n - n_d]$$

$$H(e^{j\omega}) = e^{-j\omega n_d} \implies Y(e^{j\omega}) = e^{-j\omega n_d} X(e^{j\omega})$$

Literatura

- A.V. Oppenheim, R.W. Schaffer, J.R. Buck, “Discrete-time signal processing”, *Prentice-Hall*, 1999.